

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilvartok és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Előfizetési árak:
Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadhatnák:
Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukes M., Oppelk A.,
Általános Tudósító hirdetési osz.
tálya Budapest.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Nyiltérrel petítora 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Miért szegényedik Muraköz?

Irtja: Dr. Szabó Zsigmond.

Évekkell ezelőtt Muraköz gazdag vidék hírében állott. Jó földjei és lötenyészése jó módot biztosítottak lakosságának. Ez akkor volt. Ma Muraköz napról-napra szegényedik. Még a legvérmesebb optimista is kénytelen ezt a szomorú igazságot belátni. Nem lesz érdektelen tehát ennek az elszegényedésnek indító okait közelebbről megvilágítani.

Muraköz lakossága tisztára agrikulturából él, melyhez természetesen az állattenyésztés társul. Ha csak egy pillantást vetünk Muraköz térféjére, rögtön szemünkbe tűnik Muraköz legnagyobb része, értem a szántóföldeket, réteket és erdőket, egy birtokos kezében van. Ez a nagybirtokos Festetics Jenő gróf. Ami a grófi birtokon kívül marad, abból él, abból osztozik Muraköz egész lakossága.

Sok évvel ezelőtt elég lehetett ez, ma azonban nem elég.

Muraköz lakossága az utolsó 25 év alatt 15%-ot gyarapodott. E megnövekedett lakosság számára a meglévő földbirtok kevés. Innen van aztán az, hogy ritkaság számba megy Muraközben olyan gazda, kinek 25 holdnyi földje volna. A legtöbb gazdának nevésegesen csekély a birtoka. Egy hold, fél hold, sőt negyedholdas gazdák is léteznek. A föld feldarabolása igazán a végtelékig

megy. Ennek legfőbb oka az, hogy a család-fő elholtával a meglévő földbirtok annyi részre daraboltatik fel, ahány örökös van s így nem ritkaság, hogy a perlaki telekkönyvben $\frac{1}{4}$ holdak és $\frac{1}{8}$ holdak fordulnak elő. Hogy ez a végtelékig menő földaprózás mennyi perrel, mennyi költséggel jár, azt legjobban mutatja az a csodás mennyiségű ügyszám, mely Muraköz két járásbírósiágánál évente felgyűlik. Utban lévén a Festetics birtok, új földet a lakosság nem szerezhet. A meglévő pedig szintén nem állandó, mert a Dráva és a Mura még a meglévő keveset is kisebbiti.

A szántóföld elégtelensége folytán a legtöbb községben a közlegelő felosztása is megtörtént. Hogy ennek mekkora közgazdasági hátránya van főleg állattenyésztéssel foglalkozó lakoságnál, azt mindenki belátja és bővebb feszegetésre nem szorul.

A muraközi ember legfőbb terménye a kukorica. Ameddig a szem ellát kukorica lábálak láthatók. Apró gabna, mesterséges takarmány csak imitt-amott, apró koczákban húzódik meg a kukorica tengerben. Hogy miért épen a kukorica a fő termény, arra azt felelik a gazdák, hogy a kukorica jobban fizet s hogy ennek a növénynek nem árt a kőd.

A felső Muraköz egyes helyeinek kivételével rendszeres gyümölcsstermelés nincsen. Alsómuraközben a házak udvarán csak dió-

fat és csenevész szilvafát láthat az ember. Muraközi embernek tehát a kukorica termék a fentartója. Ha a kukorica nem sikerül, mint épen az idén is, akkor a mi emkerekink ugyszólván kenyér nélkül állnak. 1893. óta a kukoricatermés kimondott jó egyszer sem volt, a közepeset csak két ízben érte el, tiszteséges jó ára egyszer sem volt. Ime ez az első oka Muraköz elszegényedésének.

Következik most a mezőgazdaság ki-gészítő része, az állattenyésztés. Muraköz leginkább lötenyészéssel foglalkozott. A muraközi ló, mint kiválóan alkalmas teherhúzó ló (Prainpferd) messze földön híres. Amíg a muraközi ember saját tenyészetű, saját nevelésű lovait adta el, meg volt a haszna. de egész másképp áll ma a dolog, midőn a muraközi ember nem tenyésztő, hanem lókereskedő lett. Engedjék meg, hogy ezt a fogalmat közelebbről megvilágítsam.

A gazda régi időben befedeztette kan-czáját, felnevelte 2—3 éves koráig a csikót és legtöbbször vásárra sem kellett mennie, mert a vevő idejött s a háznál vette meg az állatot. Ma azonban a mi emberünk jár el a vásárra, még pedig jó messzire. Szabadkára, Zágrábra. Regedére s az Isten tudja még hová? Oda pedig nem lovat eladni, hanem venni megy. A legtöbb esetben kölcsönpénzből vásárol, melyet a takarékpénztárból vesz fel. Majd egy más alkalomból azt is elmondom, mennyibe került a muraközi embernek

TÁRCZA.

Temesetek.

Irtja: Hajnal.

Ott hol a szomorú fűz ága
Kis kertekben a virágra hajlik,
Ott hol a kis madárka dala
A bokorból messze-messze hallik;
A hol a róza ékesen virul,
Mert minden szálát könyvem öntöze,
Ne tegyetek sötét sirbort alá,
Temesetek virágaim közé.

Ott hol először kezdém sejténi,
Hogy van a szívnek néha vágya is,
S ha megfosztod rózsát szirmától,
Mi megmarad az csak pusztá tövis.
Ott, hol a liljom szomorun mosolyg,
Miként ha lelkeim szállt volna belé,
Ne tegyetek sötét sirbort alá,
Temesetek virágaim közé.

Nem kell nekem semmi pompa, sem fény,
Hadd legyen én eltemetve vékgyé,
Ha azt a mi boldogított egykor,
Szívem édes álmait széttépték.
Elég nekem, hogyha olykor-olykor
Kis madárka száll sírom fölé,
Ne tegyetek sötét sirbort alá,
Temesetek virágaim közé.

Visszhang.

Mikor a hűs erdőben járok
Mindenűnne neved halom,
Fatomb, virág, csörgő patak,
Suttogó szél, s madárkajon.

Csalódás az, . . . csak a visszhang
Incselkedő hamis hangja,
Amit érző szívtől hall,
Százszor visszamondogolja!

Galeotto.

Milike.

Egy aranyos kis szöke fő tekintett ki a puha csipke-függönyök közül s nagyot nevetett az ablak mellett türelmetlenül álldogáló fiatal emberre, a lovagra.

A mama egy vén könyvből olvasott még vénebb történeteket, s néha szólt a Milikének, a mikor ez valami számfüvet mutatott imádójának.

Olyan kedves kis baba volt. Itt nőtt fel közöttünk, szerettük, játszottunk vele és bálványoztuk. Áldott jó szive volt. Utolsó krajezárját oda adta a koldusnak. Télen prémes, drága felöltőjét adta le magáról az iskolában, egy sápadt, didergő leánynak. Vidd haza! nekem majd vesz a papám mert ő gazdag ember. És Milike haza ment a hidegben. Meghült, ágyba fektették s két hétig itta a keserű theákat, de nem tett szemrehányást senkinek.

Tizenhárom éves korában hosszu ruhát kapott és voltak szívügyei. Tizenöt éves korában már bálba járt, souper tanczolt reggelig.

Ha tíz órákor végig ment a corsón, elegáns urak üdvözölték, szívesen »csókolták kezeit« s a Milike büszke volt, hiszen már neki is csókoltak kezét. Mamájával, a ki még mindig fess asszony, állandó látogatói voltak a képtáraknak, az akadémiái üléseknek. Divatos csipkék elhírhöttek voltak az ősi szezonnak. A teli nagy bálokon nevével kezdődött az »ott voltak« névsora, s bámulták legújabb szabásu elegáns toilettejüket.

A papa pedig, mint egy szükségese, de előtérben felesleges egyéniség, egy csendes sarokban ült és számolta, mennyibe kerül a ma esti dícsőség, mikor jár le a váltó.

Bálványozták, szerették a Milikét, de nem merték elvenni senki. Olyan fenséges, szép és büszke volt, hogy alig bátorították megközelíteni.

Egy szép napon, mert az ilyenek rendszerint szépek, eltűnt közülünk. Egy fess huszártisztról is szólt az ének, de az ilyenkor mellesleg.

A boldogság talán nem tartott sokáig. Szegényke az ideálban csalódott, az is olyan simplex ember volt mint a többi, a kiért kár volt ott hagyni a szülői házat. De büszkesége nem engedte többé visszatérni oda, a honnan kiindult, azután meg nagyon megkedvelte a nagyvilági levegőt is.

Sokféle előnye közül csak szépségét tudta érvényesíteni. Hangja ugyan már nem csengett valami tisztán, hanem szépségeért elnézték a gizeket és bőven tapsolt neki a hódoló közönség. A színpadon jól érezte magát. A mire mindig rágyott, a mi édes álma volt, az beteljesült: ünne-

a kölcsönpénz? Hogy egész érthetően magyarázzam meg a muraközi ember lókereskedését, mindjárt konkrét példát hozok fel.

Mondjuk, hogy a csehovecki ember elmegy Szabadkára és kölcsönpenzen vesz ott egy lovat 200 forintért. Az utazás 20 forintjába, a negyedévi kölcsön kamatja 5 forintba, a két zsirán, mert ezért is fizetni kell, 5 forintba, egyéb kölcsönügyleti költség még 5 forintba, a lószállítás 10 forintba, összesen tehát 245 forintba kerül. A lovat három hónapig eteti, amit ugyan ő nem számít költségül, de 30 forint ábra akrot és szénát mégis csak elfogyaszt a ló. Háromszor vásárra megy a lóval s eközben 15 frtot elkölt, a negyedik vásáron eladja a lovat 280 forintot. A csehovecki ember meg van arról győződve, hogy legalább 50 forint tiszta haszna van, pedig ezen az üzleten 10 forint a tiszta kára. Minél több lóval kereskedik, annál hamarabb megy tönkre, amit bőven láthatunk Perlak és vidékén.

A másik módja a lókereskedésnek az, hogy a városi lókereskedő megveszi a lovat, mondjuk 200 forintot s aztán kiadja telteni a falukba. Tavasszal eladják a lovat mint a muraközi lovat s a hasznon osztoznak. Mondjuk, hogy a ló 280 forintért adatott el, 40 ebből a kereskedőé, 40 a mi emberünké. A dolog nagyon szép volna, ha 5 hónapi lótarítás 50 forintot fel nem emésztett volna.

És végezetül legfőbb baj az, hogy a lovakat nem keresik annyira, mint azelőtt. Mert a muraközi ló főleg mint lovasuti (tramvaj) ló nyert alkalmazást. Mi láttuk el Bécsset, Budapestet, Genuát, Florenczet, Nápolyt, Rómát lóvonati lovakkal. Ma minden városokban villamos üzemű közuti vonalak vannak.

Sokkal kisebb arányu volt ugyan, de azért elég jövedelmező volt a marhakereskedés, mely főleg Horvátország felé irányult. Az utóbbi években azonban eltűnt a marhák révén való szállítás és csakis a vasuti szállítás engedtetett meg. Így tehát ha per-

pelték. Elsőrangú művésznők sorában emlegették és ez elég volt neki ez boldoggá tette.

A virágkoszorúk, a bókók elbódították. Erzektelen volt minden iránt, csak a publikum tapsai zsongtak örökké felében.

A midőn a szinpadon felkestem, alig ismertem reám, talán kicsinyelt, talán nem akart emlékezni a multra? Megváltozott egészen! A lelke lassanként kifáradt a munkában, nehezeze esett az új szerepeket tanulnia, azután meg kezdett már foglyalkozni bájaiban, ámbár a szépitő szerek sokat elaktartak. A közönség újabb valamiért rajongott és felfedezett egy viruló pezsgő vér primadonnát.

Milike érezte ezt a változást. Eleinte rosszul esett neki, sirt, sokszor éjeleken át. De nem tudott magán segíteni, mert a korral és közönséggel küzdeni nem lehet.

A régi dicsőség eltűnt. A dicsfény foszladozni kezdett, a lapok pedig olyasmint sottogtak, hogy az ünnepektől Milike már helyet adhatna az utánna jöttnek, az ifjabb nemzedéknek.

És helyt adott. Hiába várták a főpórába. A première elmaradt nélküle.

Felé se ment többé a szinpadnak. Nem bírta volna el a mellőzést, a kicsinylést. Ő, a ki mindig dicsőségre vágyott, nem tudott második lenni.

És azután lekerült a napirendről; elfeledték őt it hamar. Helyét, nevét hamar elfoglalta a másik.

A gráci főtérén egy elegáns divatüzletben élénken tracscolnak a lányok. A császári színházban première volt tegnap; kritizálják a művészeket, művésznőket. Milike a letűnt nagyság, közönyösen halgatja a discursust. Képzeteiben viszatérnek a mult emlékei, az első siker, a lámpaláz, s hirtelen odafordul a lányokhoz: »a főszerepet különben játszottam volna! . . .»

Irta: Jenő.

laki ember Ludbregben marhát vesz, úgy csak Varasdon keresztül hozhatja haza. Ez a legfőbb oka aztán a marhakereskedés pangásának.

A mi a régebben virágzó sertéskereskedést illeti, annak befutott alaposan a sertésvész.

Ime ezek az okai az állatkereskedés pangásának és ez egyszermind ismét egyik főoka Muraköz szegényedésének. (Folytatjuk.)

KÜLÖNFÉLÉK.

— Megyebizottsági tagok választása.

A börtornyai kerületben a törvényhatósági bizottsági tagok választása november 6-án lesz. A választási elnökséggel Zakál Henrik ügyvéd és Murai Róbert földbirtokos bízott meg.

— **Névmagyarosítás.** Gerstlauer Albert csáktornyai vasuti felügyelő fia, jelenleg Zircczen czisterczitarendü papnövendék, vezetéknevét Gervai-ra magyarosította.

— **Athelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Hoffmann Ida nagy-árai áll. elemi iskolai tanítónő a perlaki áll. elemi iskolához helyezte át.

— **Esküvő.** Plichta László csáktornyai születésű államvasuti hivatalnok a mult héten tartotta esküvőjét Kaposvárott Taskasy Erzsébet kisasszonnyal.

— **Hivatalos látogatás.** Szöcs Mihály zalaegerszegi csendőrszázados f. hó 16-án meglátogatta a csáktornyai csendőrt, melyet rendben talált.

— **Anyakönyvezetés.** A megyei közigazgatási bizottság a csáktornyai anyakönyvi kerületből a külfarát különválasztotta, amit a belügyminiszterium helybenhagyott, s így a csáktornyavidéki külfarai anyakönyvi kerületbe Barakkó Miklóst körjegyzőt anyakönyvvezetővé nevezte ki. Kinevezetett továbbá a stridói kerületbe Belez Ede körjegyző, a mura-szentmártoni kerületbe pedig Földes Imre körjegyző anyakönyvvezetőkké.

— **Eljegyzés.** Weber József csáktornyai vasuti alkalmazott eljegyezte Jendl Márton zrinyi-külvárosi lakos leányát, Mariska kisasszonyt.

— **Athelyezés.** Molnár József csáktornyai csendőr és Török Károly nagykanizsai csendőr kölcsönösen athelyeztettek.

— **A vendideken** az állam az agyagipart szándékozik meghonosítani. Ebből a czélből Vasvármegye főispánja és Jágócsi Péterffy Zoltán kir. iparfelügyelő e napokban Mura-Szombat vidékére fognak lerátni, hogy az agyagipar meghonosítása érdekében a kezdeményező lépéseket megtegyék.

— **Vasuti előmunkálati engedély.** Az alsó-lendva—mura-szombat—regedei vasut előmunkálati engedélyének érvényét dr. Goszthony Mihály budapesti ügyvéd részére a kereskedelemügyi miniszter egy évre meghosszabbította.

— **Itthon vannak a katonák.** A Csáktornyai állomásozó dsidásosztály két hónapi távollét után a Horvátországban tartott nagygyakorlatról haza érkezett.

— **Meghívó.** A »Szombathely-egyházmegyei kath. tanító-egyesület« letenyei köre 6-zi rendes közgyűlését folyó évi szeptember hó 28-án d. e. 10 órákor Letenyén — az elemi népiskolában — tartja megjelmyre a kör pártoló és rendes tagjait, ugyszintén a tanügy lelkes barátait tisztelettel meghívom. Figyelmeztetek a rendes tagok, hogy kellőképp nem igazolt elmaradásuk esetén az alapszabályok XII. fejezet 24. §. d) pontja fog alkalmaztatni Ugyanezen fejezet és §. h) pontja és

a tavaszi közgyűlés határozata folytán kényszerülve vagyok felhívni a rendes tagokat, hogy hátralékos és folyó évi tagsági díjaikat befizetni sziveskedjenek. — Tót-Szerdahely, 1899. szeptember 19-én Hazafiai üdvözlettel, Neupaauer István körelnök. — T á r g y s o r o z a t. 1. Reggel 9 órákor »Veni Sancte« sz. misével. 2. Körelnök megnyitó beszédeje. 3. Gyakorlati előadások: a) »macskáról« az I-ső osztályban — Höffer Mariska oltárctzi tanítónő által. b) »a térkép ismertetéséről« a III. osztályban. Tébőcz Béla tót-szt.-mártoni kántor-tanító által. 4. Gyakorlati előadások megbirálása. 5. »Könyvtár létesítése miként volna kivihető a letenyei körben« című saját dolgozatát felolvassa Heckenast Károly erdőfai tanító. 6. A kör tavaszi gyűléséről felvett jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése. 7. A központi jegyzőkönyv ismertetése és a közgyűlésen tárgyalta felsorolása, jelentések és előterjesztések a körelnök által. 8. Pénztáros számadásainak megvizsgálása. Tagsági díjak beszedése. 9. Új tagok felvétele, eltávozottak törzése, igazolatlanul elmaradtok följegyzése, esetleg bírság kirovása. 10. Tavaszi gyűlés helyének és idejének megállapítása. 11. Tavaszi gyűlésen tartandó gyakorlati előadásokra jelentkezők feljegyzése. 12. Indítványok.

— **A szőlőbirtokosok figyelembe.** A földmivelésügyi miniszter felhívta intézt mindazokhoz a szőlőbirtokosokhoz, akik a szőlővessző és szőlőoltvány üzleti szokásoknak minden tekintetben teljesen megfelelő európai vagy amerikai szőlővesszővel és szőlőoltványokkal rendelkeznek és azoknak eladása tekintetében az üzleti szokásoknak magukat alávetni hajlandók, hogy készleteiket fajta, minőség (sima vagy gyökeres vesszők, oltványoknál az alany és a reá oltott honi fajta) és mennyiség szerint a termelési hely (vármegye, község vasut- és posta-állomás) és az ezenkénti eladási árak megjelölésével azon kerület szőlészeti és borászati felügyelőjéhez, a mely kerületbe a vesszők illetőleg az oltványok termelési helye tartozik, legkésőbb szeptember hó 20-ig jeleentsék be.

— **Uj váltóúrlapok.** A most használatban levő váltóúrlapokat tudvalevőleg csak ez évi szeptember 30-ig lehet felhasználni. Október 1-től kezdve az új váltóúrlapok lépnek érvénybe, melyek már koronaértékre szólnak. Azaz, kik október 1-je után régi váltót használnának, pénzbírság alá esnek, mert a régi váltóúrlapokat úgy fogják tekinteni, mintha azok bélyeggel ellátva nem is volnának.

— **Adományok** a légrádi önk. tüzoltó-egylet díszszámlájára. (Folyt.) Dolaski József 20 kr. Trávník Károly 15 kr. Vürchberger Mór 25 kr. Stern Bukovec 50 kr. Herencsics József Rasinja 2 frt. Rák György 20 kr. Polján György 10 kr. Pfléu Henrik Zákány 50 kr. Bukovcsán Mihály 20 kr. Valent György Imbriovec 20 kr. Andrások József 50 kr. Terebői Jakab Lebine 20 kr. Petrics Ferencz A-Domboru 20 kr. Torma Márton 1 frt. Torma András 1 frt. Kneh Bertalan 20 kr. Kovácsics Ferencz 1 frt. Kovács István 2 frt. Szokol Ferencz 1 frt. 50 kr. Zsinics Lőrincz 2 frt. Ifj. Szőke Gábor 2 frt. Mikler Győző 1 frt. Cnetics 20 kr. Láng György 50 kr. Jámbor István 30 kr. Ifj. Ljubits István 50 kr. Weisz Vilmos 1 frt. Kiss János 50 kr. Salamon István 1 frt. Dr. Gross Vilmos 1 frt. Kuntzel Károly 50 kr. Szabó Mihály 1 frt. Golub János Mura-Vid 3 frt. Kohn Mura-Vid 20 kr. Babics Gábor M-Vid 50 kr. Vlahi József 50 kr. Budanec Ferencz 1 frt. Nyárs Vendel 50 kr. Viosz Ferencz N.-Kanizsa 1 frt. Dénes Sándor N.-Kanizsa 05 kr. N. N.-Kanizsa 1 frt. Ridl Jenő 2 frt. Salamon Márton Gyelekovecz 50 kr. Kadia István Gyelekovecz 20 kr. Kolarič Jakab Gyelekovecz 20 kr. Vulják György Gyelekovecz 10 kr. Sáfár István Nagy-Attak 50 kr. Stamberger Mátyás Polstrau 30 kr. Novák Imre Miksávár 30 kr. Schidl István Miksávár 50 kr. N. N. 1 frt. Máty Elekné 1 frt. Oralek Lőrincz N.-Attak 1 frt. Müller

Karolina 50 kr. Markovszky Géza M.-Keresztur 20 kr. Bellák József M.-Keresztur 20 kr. N. N. M.-Keresztur 20 kr. Erdélyi Béla M.-Keresztur 20 kr. Prack Andre M.-Keresztur 20 kr. Szöke Kálmán M.-Keresztur 20 kr. Fekete József M.-Keresztur 20 kr. Walder Kollátszeg 20 kr. Bern 10 kr. Neumann Mór Vizi-Szent-György 20 kr. Salamon Dorottya 50 kr. Horváth Agnes 50 kr. Liziák Lajos Csáktornya 50 kr. Filipics Lajos Dráva-Vásárhely 50 kr. Láposy Béla 50 kr. Tóth István Csáktornya 1 frt. Fejér József Csáktornya 50 kr. Woss Pettan 1 frt. Pollák Henrik Kotor 2 frt. Murkovics Ferenc 2 frt. Zsinics Tamás 90 kr. Zváris János N.-Kanizsa 2 frt. Koren Jakab 1 frt. Schober István 3 frt. Herczer Móricz 50 kr. Tulezi József 50 kr. Ljubits György 2 frt. Zager János 50 kr. Kárársz György Kollátszeg 20 kr. Kősz János Kollátszeg 20 kr. Skobrics Ferenc Kollátszeg 10 kr. Pollák Ignác Kotor 20 kr. Kollay Lajos Kotor 50 kr. Kadia Inre Kotor 1 frt. Péller Pál M.-Keresztur 2 frt. Szemző Gyula M.-Keresztur 20 kr. Kutachera 1 frt. Strebenech Bálint 1 frt. Cveinics József 50 kr., Globlek Vince 50 kr. Goldberger Jakab Kotor 30 kr. Müllner György 50 kr. Zinics Bálint 50 kr. Ljubics István 50 kr. Zsitnyák Ferenc 1 frt. Feletár József Alsó-Domboru 50 kr. Doksa József 20 kr. Szabados József 1 frt. Jancseck Julianna 50 kr. Hirschler Ödön A. Domboru 1 frt. N. N. A.-Domboru 5 frt. Rosenthal Miksa Fityeháza 30 kr. Visner Anna 1 frt. Weisz Gustáv Selnicze 50 kr. Sznopek József 1 frt. Tassi István 50 kr. Steffics István A.-Domboru 1 frt. Csísmesia Fábian A.-Domboru 30 kr. Ruzsák Mihály A.-Domboru 30 kr. Gáspár István 50 kr. Benczey István 1 frt. Vidákovics Mihály 1 frt. Filipics Mária 1 frt. Ruzics Mihály 50 kr. Vlasic Remus Kotor 1 frt. Leopold Sándor Zala-Egerszeg 50 kr. Kállay Alfréd Szt.-Gothárd 50 kr. Spiegl József Kotor 50 kr. Koprivnik Jozsefa 1 frt. Pótsét István 1 frt. Szirádi Flórián 20 kr. Matekovics 30 kr. Farkas Ignác Kotor 1 frt. Viedermann Ferenc 20 kr. Fiser Kutnyák 50 kr. Kele György Kotor 50 kr. Wollhoffer János 1 frt. Fieskó József 2 frt. Balia Mihály 2 frt. Bróz 1 frt. Rados Ferenc 20 kr. Kranyecz József 2 frt. Frász Ferenc 2 frt. Goldschmidt József 80 kr. Lelki Mátyás 30 kr. Fischer Mór 50 kr. Mátay Gábor Zákány 30 kr. Kreiner Gyula N.-Kanizsa 50 kr. Krausz Lipót 20 kr. Ifj. Globlek József 50 kr. Misner Gyula 20 kr. Maichenits Károly 1 frt. Csnetics 20 kr. Schwarz Kotor 20 kr. Neninger György 50 kr. Csitkovics József Közép-Pula 1 frt. Czár János 50 kr. Összesen 155 frt 40 kr. A testületnek augusztus hó 27-én zárszámadási ünnepély alkalmából tartott táncmulatságnak pedig a következő urak voltak szívesek felülfizetni: Fábian Zsigmond 2 frt. Riedl Jenő 1 frt. Salamon Ferenc 1 frt. Steffics István 1 frt. Fekete József 1 frt. Vadalma Pál 1 frt. Feszelt Antal 60 kr. Ljubits György 50 kr. Salamon István 50 kr. Dr. Gross Vilmos 50 kr. Sipos Elek 50 kr. Andrásék József 50 kr. Viosz Ferenc 50 kr. id. Singelberger János 50 kr. Goldschmidt Szidi 50 kr. Goldschmidt József 25 kr. Wortmann Mór 20 kr. Fogadják a nemesszövület adakozók kegyes adományaikért, épügy mint a felülfizető urak az egyetnek ez uton is benső, szívből eredő hálás köszönetét. — Légrád, 1899. évi augusztus hó 29-én. Az egylet nevében: Majcen Ferenc egyt. titkár.

Gyümölcs- és általános kertészeti kiállítás Budapesten. Az Orsz. Magyar Kertészeti-Egyesület már tavaly ősszel szándékozott Budapesten egy kertészeti- és gyümölcskiállítást rendezni, mely boldogult királyunk elhalálozása folytán hazánkat ért országos gyász miatt elhalasztatott. Az egyesület válaszlátmányi ülésében egyhangulag elhatározta, hogy ezen kiállítást ezen ősszel annál is inkább megtartja, miután Darányi Ignác földmivélségi miniszter leiratában az egyesület támogatását helyezte kiállításra. Ezen kiállítás i. évi október 7—15. fog a városligeti kereskedelmi muzeum (nagy iparcsarnok) épületében megtartatni és azon gyümölcsöt, szőlőt, zöldségféléket, fákat, virágokat, kertészeti gépeket, terveket és eszközöket lehet kiállítani. A kiállítás a gyümölcsre és terményekre országos, a gépek és eszközökre nézve nemzetközi jellegű leend. Térdij nem fizetetik, de a kiállítandó tárgyak bérmentve lesznek beküldendők. A kiállítás egybe lesz kötve gyümölcsvásárral is, hol a

közönség közvetlenül a termelőtől fogja gyümölcszsükségletét beszerezhetni. Bejelentési íveket és programot küld az Orsz. Magyar Kertészeti-Egyesület titkári hivatala (IV. k. Koronaherceg-utca 16. sz.) valamint az orsz. gyümölcsészeti miniszteri biztos (földmivélségi miniszterium) is. A gyümölcsvásárra a külföldi kereskedők is meg fognak hivatalni.

— **Az új ötkoronások.** Az új ötkoronásokat az új koronás bankjegyekkel egyidejűleg hozzák majd forgalomba. Ezek valamivel nagyobbak lesznek, mint a forintosok. Magánforgalomban mindenki köteles 250 koronára összegig elfogadni az ötkoronásokat. Egyelőre 64 millió forint értékben hozzák forgalomba az új váltópénzt. Ebből az összegből 192 Magyarországára és 44-8 millió Ausztriára esik.

— **Lopás.** Fliszár Ferenc pusztafai lakostól mult hó 26-án nappal egy ezüst zsebrórárt lánczsal együtt lopott el Soper Benedek szent-ilonai lakos, kit a csendőrség a kir. járásbírósnál fejteltett, s ellene a vizsgálat folyamatban van.

— **Kifogott hulia.** F. hó 9-én Fojhár István ujudvari majorbéli béres Majorlak község határában a Murából egy már feloszlásnak indult, körülbelül 50—60 évesnek látszó férfitulított fogott ki.

— **T. olvasóink** figyelmébe ajánljuk Orlai Sándor Palais Royal áruházat, (Budapest, IV. Koronaherceg-utca 8.) hol ezer és ezer szebbnél szebb tárgy van állandóan kiállítva. Különösen felemlítendő: gyémánt utánzat ékszerek, valódi arany és ezüst foglalásban, keleti gyöngyutánzatok, párisi legyezők, nászajándékok u. m. china-ezüst áruk, broce-dísz-álló órák, zsebrórák, bőr-díszművek, ezüst botok, peluche- vagy bőr varró- és ékszerdobozok, arany- és bőr-övek stb. Képes árjegyzéket ingyen küld a hirnevés czég, mely meg nem felelő tárgyakat visszavesz.

— **A műipar.** A műipar és iparművészet jelzavai mind szélesebb körben hódítanak. A mi természetes is. A nagy művészek nagy mestereinek alkotásait kevesen élvezhetik. Messze, messze földeken, szétszórtan, gyűjteményekben vagy magányosok szalonjaiban állanak, hol hosszú és költséges ut árán, s így ritkán és keveseknek megközelíthetők. S az éltel sívárságában folyton és egyre jobban szomjazzuk a szépet, a művészt, a mi lelkünknek em elfoglalja, hanem betöltse, ne munkára indítsa, hanem pihentesse, ne lenyitgözze hanem fölemelje. Nem nagy dolgokban, drágaságokban kívánunk gyönyörködni, a mihez nem igen juthatunk el, mindennapi dolgos életünkkel nem is férne össze egy külön nagy művészi világ külön élete, élvezése, mert elvonna a gyakorlati élet mindennapi tennivalóitól. A mindennapi élet aprólékos eszközeit kívánjuk csinosakká tenni, összeolvasztva az ipar tevékenységét a művészet igényével. Szobánk butoraink, evőeszközaink legyenek csinosak, szép formájúak. Sok embernek van ily szép eszközökre szüksége, nem készítheti többé kézzel a művész, de ha sokfelé megszokik a termék, a nagy választék nagy változatosságot is teremt. A villany és a gőz modern ereje kínálja óriás hatalmát, hogy a művész mintáját megegerszerezze. Csak az eszköz s a termék nagy száma új, az eszme régi, mint helyes törekvéseink legnagyobb része. A műipari cikkek legelső szerencsés kezű alkotói Hellas földjén éltek, de más szocialis viszonyok között másképen dolgoztak, csak a gazdagok számára, pusztá kézzel, csekély számu értékes tárgyat. De minden legkisebb eszközük is a művészi szem és gondos kéz nyomát viseli magán. Hogy a művészet mennyire érvényesülhet az ipar alkotásain, fényesen bizonyítja az a Lonorebusban őrzött remek korinthusi váza, melynek hű szines mását a Nagy Képes Világtör-

ténet 37. füzeté hozza. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyet. tanár, a görögökről szóló kötet szerzője dr. Gyomlay Gyula akadémikus. Egy kötet ára díszes félbörkötésben 8 frt; füzetként is kapható 30 krajczárjával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadónál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

Az énekesnő félelme.

Ha van pálya, mely számtalan eshetőséggel jár, ugy ez bizonyára az énekesnő pályája. A legnagyobb óvatossággal mellett is egy meghűlés elegendő, hogy tönkretegy az énekesnő pályáját. Sokszor a folytonos túlerőltetés általános gyengeséget hoz létre, a mi a hangot mindenféle betegséggel iránt érzékeny teszi. Az influenzának és következményeinek néhány év óta az énekesnők között számtalan áldozata van.

G. Givry kisasszony, ki ma Vezinetben (Seine-et-Oise, Franciaország) lakik, fájdalmasan győződhetett meg erről. Ez ügyben az újság igazgatója Vezinetbe küldött, hogy róla hírt hozzak. Givry kisasszonynál a legzsebbe fogadtatásban részesültem.

— Amint ön tudja uram, kezdte, az Opéra-Comique első operette-énekesnője vagyok, imádom hivatásomat és egész szívemet, egész erőmet helyezem belé. Szomorú, hogy ez oly fárasztó, a legnagyobb fokig megerőltető. Sokan a fáradság és elgyengülés által a betegesre hajlandóbbak lesznek. Ez volt az én esetem is.

Ilázbajok által, melyeknek elmondását kerülöm, már régóta erőmtől megfosztva, fáradt és gyenge voltam. Majdnem mindig kimerő kénytelen voltam felfontani. 1897-ben hangom gyengébb, sőt néha-néha fátályozott lett. 1898-ban Hayeba szerződötve a Szép Heléna, Angot asszony leánya stb. főszerepeire, kénytelen voltam szerepeimről lemondani, meghűlés következett, a mely náthát, gégegyulladást, sőt influenzát hozott létre. Isszonyu kinokat szenvedtem mellemben, lázszámban egész térdemig. A jobb kézizület szintén meg volt támadva és izonyu főtáfás, reuma, neuralgikus fájalmak a végsőkig gyengítették. Felépésem teljesen meg volt zavarva, folyton rekedt voltam, hangom mely és tompa lett. Késébe voltam esve, látva, hogy helyzetem a leg-gondosabb ápolás sem segít. Az uszágok hirei figyelmezzetek a **Pink-pilulákra**. Mijj szavakat használtjak uram, hogy önnek csodálatomat kifejezem. Hogyan mondjam el önnek örömetem? Erzem, hogy erre képtelen vagyok. Előbb étvágyam tért vissza, azután lassankint eltűntek fájalmaim, hangom tisztább lett, idegeim megnyugodtak s az egész test működése helyreállt. Ez eredményt oly boldoggá teti, hogy a Pink-pilulák használatát még abba nem hagyom.

E szavak után elhagytam Givry kisasszonyt, a ki felhatalmazott, hogy szavait közölhessem. Az ujra előállított vér eredményezte ezt a csodát és az idegek kevésbé izgatóttak lettek. Az a Pink-pilula célja, melyek hasonló eredményt érnek el az összes betegségeknel; ilyenek: az ideges izgalom, a sápkór, a férfi vagy nő fizikai vagy szellemi megerőltetése által létrejött gyengeség. A Pink-pilulák kaphatók Magyarországon a legtöbb gyógyszerháznál. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt. Magyarországi forrárt: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerháznál, Budapest, Király-utca 12.

Vasuti menetrend a csáktornyai állomásánál. (Érvényes május 1-től szeptember 30-ig.) a) Dél felé. **Érkezik Kanizsa felől:** d. u. 4:01 gysv., d. u. 12:58 gysv., este 8:12 gysv., éjjel 1:07 gysv., reg. 5:51 szv. — **Indul Prágerhof felé.** d. u. 4:15 szv., d. u. 1:01 gysv., éjjel 1:10 gysv., reggel 6:06 szv. — **Érkezik Prágerhof felől:** reggel 4:36 gysv., d. e. 10:50 szv., d. u. 3:59 gysv., este 9:55 szv. — **Indul Kanizsa felé:** reggel 4:39 gysv., reggel 5:52 gysv., d. e. 11:00 szv., d. u. 4:02 gysv., este 10:07 szv. — b) Magy. államvasut. **Érkezik Kis-Czellről:** este 9:42, Z.-Egerszegre: reggel 8:40. **Indul Kis-Czellre:** reggel 6:04, Z.-Egerszegre: d. u. 4:28. — **Érkezik Zagrabból:** d. e. 10:55 és este 9:30. **Varaszdórl:** reggel 4:18, reggel 5:38, d. u. 12:50, d. u. 3:50. **Indul Zagrabból:** reggel 4:44 és d. u. 4:25. **Varaszdóra:** d. e. 11:44, d. u. 1:20, este 10:17. **Novimárfoba:** reggel 6:15.

Felolós szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF

Kiadó és lapulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me Margital Jožefa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Sparkasse«, »Medjimurske Sparkasse«, »Sparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Sliva.

Med sadom je sliva najprilicneša za sva-kojačko predelevanje, tojest za sušiti, za pekns kuhati i za žganicu žgati.

Za sušiti sliva se mora ostaviti na drevi tak dugo, doklam se dobro nedozreli, kaj najžeše tak spoznamo, ako kožu pri klici poglednemo i ona bude rancasta. Ne-zrele ili preveć zrele slive ne sušimo, ravno tak gnjile i kukastne, jer dobrola takve slive nije vredna truda i stroška.

Po lepim i suhim vremenu spobrane slive nesmeju se v jeden kup nametati, jer tak fletno počeuju gnjiliti; a na nahižu ili na drugim veternim mestu čez tjeđne prestojiju.

S velikom toplinom se nesme početi sušenje, da se sad posmodi i sladkoću nezgubi. Ako med sušenjem slive nekojput vun zememo iz sušenice i na zrako je puslino sprehladiti se, onda se na svetlo vsušiju. V sušenici nesmemo dati se prehladiti slivam, jer se presmodiju.

Ako fineše sušenje hoćemo dobiti, koje truda i stroška, kojega na nje obrnemo, nam dobro plati, kušćicu vun zememo, pak či još vredneše sušenje hoćemo dobiti, onda i obelimo slive i tak je sušimo. Francuzi su veliki meštri vu sušenju, pak oni drugač sušiju. Kad su zined vekšne fajte slive već malo nasušene, slivu na strani malo zarezēju, kušćicu vun stisneju i na mesto kušćicino na pol na sušenu slivu stisneju, pak zatim z novič sušiju. Tak delaju ono za čudo veliko sušenje, za koje

6—7 put više penez dobiju, kak redovito. Takvo sušenje onda v lépe škatulje, med beli papir deneju i po celim svetu razpošljeju, gde svigder dobre kupce najdeju na nje. Naše, dugaste, iliti bezstercke slive, koje na veliko zrasteju, imaju dobroga i finoga safta, teka, su prilicne za takvo sušenje.

Kušćicu vun stisnuti, obelili nije velika meštrija, jednostavno delo je to, pak i lehko i friško ide to. Kušćicu vun stisnemo, ako poste prvoga sušenja slivu malo zarezemo i čez ovo prelo onda kušćicu vun zememo. Obelimo pak tak, ako slivu poparimo, na jednim kraju zarezemo i s jednim tiskum prsta meso vun skoči. Ako hoćemo, da pod sušenjem se sliva ne počrni, nego da zadrži svoju naravsku farbu, onda poleg slabe topline se po malom mora sušiti, pak ako se slive iz sušenice vun zemeju, još jedno par danov se moraju na suncu, sušiti. Takvo sušenje je i vnogo skuplješe od redovitoga. Istina, da je mudno delo, ali ga i platiu.

Drugo pak je, da se slive za pekns, tojest za lekvar skuhaju. Za lekvar čim bolje je zrela sliva, s tem bolje je, sladkeši je lekvar. Prije kuhaju se moraju slive ne samo oprati, nego i zebati, da gnjile, kućke ne dojdú v kotel, jer od toga odurnešega nega. Po najviše mestah slive očišćeno od kušćice deneju v kotel, pak tak dugo kuhaju, doklam se nevgusne. Drugder s kušćicama kuhaju, pak kad se vrėdki, čez sito preceduju, zatim dalje kuhaju do potrebne gustoće. Negdi, ali jako redko, slive

predi popariju, je obeliju, kušćicu vun zemaju, pak samo onda kuhaju.

Najgusteša navada je prva, tojest bez kušćicah kuhati. Veliju, da jeden komad s kušćami kuhati, je bolši lekvar. Kak goder kuhamo, svigde je glavna čistoća, da zvan čiste slive drugo nedođe v kotel. Da se slive ne pregoriju na kotel, navada je dna i strani kotla s mašćom ili putrom nama-zati, ali nije potrebno, najviše ako za jedno dve-tri žlice vode vlejemo v kotel, jer poleg redovitim i podjednim mešanjem se ne pregoriju slive. K mešanju po najviše mestah jednake kuhace hasnuju, ali na formu kose (□) kuhace su bolše; jer se ležeše pomeša. Lekvar bude sladkeši, ako onda, kad se gustiti hoće, z kotla ga vun zememo, v zdeli ga damo prehladiti, i zatim ga dalje kuhamo, doklam je potrebno. Kak dugo se mora kuhati lekvar, na to je više odgovorah. Najjednostavno je, ako kuhača postoji v lekvaru. Ili ako ne vudri prek čez papira; ili ako iz njega malo damo prehladiti i onda se ne prime na prst.

Gde-gde i dihalja deneju v lekvar, (kak cimeta, klinčeca ili vinskoga octa) pak s onim kuhaju lekvara, ali to nije potrebno, jer dobro skuhani lekvar sam ima dobroga teka, pak dihalja mu zemeju pravoga teka.

Kak kotla z ognja doli zememo, odmah se mora lekvar vun zgrabiti. Ako ga je malo, onda v črepnatu posudu, ako pak ga vnogo, onda v drvnatu posudu, svigdar dobro natisnuti, da v luknje ne zajde luft, jer onda plesnivi. Znaju i mašću vlejati na

Z A B A V A

Opet stari Hatlak.

Poštuvani čtevci mojih pripoviestih poznaju već od prije staroga Hatlaka, koj je znal takove kunšte kazati, da ga je svaki za pravoga coprnjaka držal. I oni već znadu, da bude nekaj za smejati se, čim je o njemu govor, ali ovdé bude i nekaj za promišlavati i jedna žlica sažalenja za sve one, koje čizma na istom mestu tiše, gde je tiskala staroga Kuhanca i njegovu ženu, staru Kuhancevku.

Kad je stari Kuhanec, jedan izmed boljih gazdov, već proti šesdesetim išel, te mu je na glavi bil snieg, koj se niti v lietu nije hotel raztaliti, našla su na jedan krat njegova odrasla dieca, da je njemu već teško dielati i da se je on celog svog života dosta trudil, pak ako bi se sad skupa sa svojom staricom ženom u mir povlekel, tak mu to nebi nitko zameril.

A to je odtud došlo: Najstariji njegov sin Gjurro, hotel je gospodarstvo preuzeti i liepu mladu gospodaricu u kuću dopeljati, a najmladji, koj je u Kanizsikakti soštar-

ski dietič delal, je hotel majstorom postati, a kei Marica je hotela za pisara pri obćini zamuž iti, pak onda svoj diel u ruke izplaćen dobiti, pak zato anda je stari Kuhanec na jedan krat postal za dieło prestar i nesposoban, te bi nek staru majku pod ruku prijel i šnjom u extra sobu, na severnoj strani dvorišća ležećoj se preselil.

Tu je anda staroga Kuhanca čizma tiskala, da si nije znal savietovati, kaj je čineći, i zato je dokončal staroga Hatlaka posieliti i cielu stvar mu razložiti a onda njegovo mnjenje o extra sobi i spodobnim dvojenim stvarim saslušati.

Stari Hatlak je onda baš krćmu držal, pak je sedel u sobi samo u rubači posve sam, jer je bil vrući delatni dar, pak su si seljaci mislili, da je veći dobitak na polju motikami mahati, nego u krćmi sedeti, i tak onda u krćmenskoj sobi nije bilo gosta, izvan okolo letećih muhah i pticah na steni u karletki, koje bi si takaj zelele vuni biti.

Usljed toga si je Hatlak već promišlaval, jeli nebi bilo bolje, da putiku i podrum zatrupi pak svojimi kunšti u sviet oduide, kak je to već više krat bi navaden.

Na jedan krat se vrata otvore, stari Kuhanec stupi u sobu, vleće se polagano po klupi za stol, podpre obodva lakta na stol i obodvima rukama svoju glavu pak reče:

»Rado bi vina, ali dobroga, a još k tomu bi hotel i dobroga tolnača od tebe.«

Odgovori Hatlak:

»Vino moreš odmah imati, ali za tolnač se moraš strpeti, dok neseznam tvoje boli. Anda pripoviedaj mi

Anda je Kuhanec izpil jedan sajtlek a onda još jedan, i onda su oba muža izklopali svoje drvene pipe na stolnom vuglu, te su si je iz mehura na novo napanili, a onda su pafkali dima jedan drugomu u lice, a zatim je Kuhanec pričel na dugo i široko pripoviedati, kak njegova dieca šnjim i ženom mu dobro misle i kak je hoću lepo u mir postaviti tak, da je nebude za nikaj više briga.

Pošto pak je stari Hatlak kakti puno okolo putujuć muž, ljude i njihove nakane u obće, a diecu Kuhancevu na pose dobro poznal, nije mogel u tom predavanju imetka nikaj dobroga najti, pak je zato zaključil Kuhancu svojim podpunim tolnačom poslužiti, ali ga ipak toli jasno u prisposdobi

lekvar, ali to je ne potrebno, jer dobro skuhanu lekvar, redovito zavezani, na suhim, veterinim mestu čez ljeta prestoji. Ako pak bi se plesnivoća ipak kazala, v pečnicu ga postavimo, ili ga drugoć prekuhamo.

Nazadnje slive za žganicu kuhanje hasnuju. Ali koj neima ovih najnovise forme kolov njemu je bolje niti se nepočeti kuhati

September po šumi i polju.

Dan na dan tiheša bude šuma i tiheše postane polje. Listje drevja črtenkasto poče postajati i veter žuto listje nosi po zemlji. Noći su hladneše, po jutrah pak megla, kak dim sedi po zemlji. Po šumah nije već moći čuti slavičke cvrguliti, samo srakopere, senice. Po mesečnih noćih se kak glas orgulah čuje glas jelena, koj se dalko čuje iz guščare. Ljepši život je vezda po gorich. Sim se sada potegneju one ptice, koje se s grozdjem i sadom hraniju. Na srditost vincellerov tamo ostanaju ptice cele dane, samo na noć se potegneju vu vrte i šume. — Lastavice se po velikih čoportih shadjaju i pripravljuju se na dugi put; za njimi s poredom odhadjaju i druge ptice.

Septembru se najbolje veseliju lovcu, jer sad se poče svakovrstna vadasiya. Jeleni, srne su vezda najtusteše i vezda se spravljaju v guščaru. Veselje je vezda na mladoga zajca strelati. Redovitu sa psum vadasiyu na njega, i po večerah z napazke.

Stari zajec se pomalem z med kuruze na strnišće vleće v čistim vremenu pak si i na sunce legne. — Lesica, i tvorec od-poveju ovaj mesec ljubav materinsku i od-grizeju od sebe mlade. Lesica je još med svemi najpoštenaša, mlade ne zgrize, nek lukavno vkani. To tak činii, da od svoje luknje na jedno par kilometrov na nepoznatu mestu odpelja svoje mlade, pak onda skriveč pobegne od njih. Pak se vnoiguput dogodi, da više niti ne dojde nazaj na staro mesto, nek med trstinom si poišće jesenskoga stana. Trčkam je vezda vreme; ako pak je neprilično vreme, treba čekati do oktobra. V ovim mesecu se trčke ili kokoške med dračom državaju, samo na noć otideju med konoplje. Snepfi je vezda počeju vlećti. Gde na protuletje nisu jih

vnogo spostrelali, vezda budeju je mogli vnogo dobiti pod cev, osobito po čistim, sunčanim vremenu, kad trčka počeka strelanje.

Majczen Ferencz.

KAJ JE NOVOGA?

Poplave.

Oni vnogi deždji, koji su prošli tjeden cureli, su jako napunili Dunava, tak da vezda više varašov poleg Dunavá su vu najvećšnoj pogibelji. Voda, koja do vezda v susednoj Austriji med bregami stojeća mesta s najvećšom nesrečom strašila, vezda je prestupila magjarskoga hatara pri Dévény zvanoy občini i vu veliki stiski drži Győr, Komárom i Esztergom varaše, takodjer sve občine v Csallóköz otoku. Svigdi, gde se nesreća kaže, s najvećšom brzostjum delaju dan i noć, da poleg Dunave stojeće občine obraniju od uništenja, ali i to je po mestah skorom nemoguće, jer nove poplave i veliki deždji su već na tak visoko zdigli vodu, da oni gati, koje su pak već zdavnja podigli, su prenikši postali i još je moraju na više zdigati. V Pozonu je vode 770 cm. visoka bila. Győr pak je v takvoj stiski, da je blizo bila ona katastrofa, koja je 78. oga leta Szegecina dostigla.

Novi vekslini.

Jer su i penezi već na korunucenu donešeni vu promet, poleg toga ministerium peneznih poslov bude od prvoga oktobra nove vekslu donesel v promet, koji budu na korune vredni. Novi vekslu su ravno lakve forme, kak stari, samo mesto forintov na kurunu cenu su prenešeni. Stare, tojest vezdašnje vekslu samo do 30-oga septembra moći hasnuvati, a od 1-oga oktobra koji ipak budeju stare vekslu hasnuvati, budeju kaštigani, tak kak da nebi bil na njim šttempl.

Strela.

Poleg Alsó-Késmárk zvane občine su soldati bili na »lageru« pod šatori. Najedenput je v jeden šator dvaput tresnulo. Deset soldatov je dostigla strela. Četiri su odmah vumrli 6 su pak nekoyi menjše, nekoyi vekšue rane dobili.

Škole.

Minister za školskih poslov je za škole odredil, da v državnih, občinskih, družtvenih školah mora se vreme za vučenje i za vakacie sledeće razdeliti:

a) poleg osem mesečnoga vučenja se mora škola 15-oga septembra početi i dokončati 15-oga majuša, (dakle osem mesecov traja škola, a četiri mesecov pak prestane);

b.) poleg devet mesečnog vučenja se mora škola 15-oga septembra početi i 15-oga juniuša zaključiti (dakle škola prestane tri mesece).

c.) Nazadnje po takvih mestih gde školarenje je deset mesecom, se počme 1-oga septembra i zaključii se škola na koncu juniuša. Crkveno poglavarstvo je minister v pismi poiskal, da v pod njih spadajućih školah naj i oni ovoga reda zadržiju.

Skupa kuruzá.

Borsos Rozalia zvanu službenicu je redarstvo poleg njezinoga zločestoga životá pretiralo iz Szegecina, pak je prepovedalo njoj, da bi više se podulafa vu varaš stupiti. Trsila se proti domu, ali med putom ze zisla s Czifra Pál zvanim birkašom. Ov se počel spominati s devojkom i pozval ju je k sebi vu na polju stojeći i za svoje valuvani skedenj, okolo je slama vu osem velikih kozlicah stala. Ovdii je Czifra tak učinil, kak da bi sve to njegvo bilo i za devojku je kuruzu pekel, pak njoj je rekel, da se ovdii budeju dan na dan zisli. Ovomu dospomenku je kanila devojka zadošta včiniti, kad je prošli tjeden ta došla; ali je i birkašu veselje kanila včiniti, pak zato je jedno par kuruzne latje vtrgla i počela je nje peći ali ognja je tak blizo napravila k stogam, da su se one jedna za drugim vužgale i sve do praha zgorele. Sama nepazljiva devojka je već tak kesno bežala z mesta, da su već onda došli pravi gazdi, koji su devojku vlovili i redarstvu prek dali, odkut su ju odpratili v rešt kolarskoga suda.

Goreča cirkva.

V Bajoth zvanoy občini je turen cirkve zgorel. Ogenj je i vu krov crkveni zašel, ali zidinu su zato obranili. Turen se vništil, zvo-

dati, da bu ga mogel svaki, i na pol samo pametan čovick shvatiti i prerazmeti.

U jednoj velikoy karletki ober obloka je imal cielu familiju gimptov, oca, mater i četiri dosta tuste diece, koji su već u posve novoy pličej odecii po karletki perhentali i anda budu na skoro roditeljske brige prostii, sami za sebe skrbeći morali.

Ovu karletku je Hatlak metnul, bez da je i jednu rieč progovoril, na oblok, otvoril je vratca, vzeč je oba stara gimpla iz karletke i pustil ih je leteti, poklankam bi vratca bil zaprl.

Ovi u obće vrlo dobroćudni pličii poteteli su na bližnje drvo, čije grane su skoro do obloka dosizale, zatim su se začudjeno ogledavali sve na okolo širokog svieta, te su obračali svoje glavice na sve strane, onda su u skrbi poglednuli na svoju u karletki zatvorenu diecu, te su se lihimi čvrgulenjem dospominali, kaj je sad za činiti, a zatim su poleteli na karletku, pak su se silom hoteli kroz drotene šibice u nju nahati, a kad su videli, ta to neide, pričeli su odletavati i opet dohadjati, muhe loviti te iz bližnjeg polja konopleno seme mladim u karletku nositi i kad je koj od njih ka-

kovu hranu do karletke donesel, odprli su mali unutra svoje klunekte, a stari su je hranili Išlo im je tak, kak našoj dieci, kojoj tudji kruh, makar i gorji, bolje ide u tek nego domači i njim su muhe iz vana bolje išle u tek, nego sieme usipano u karletki u kopianjku.

I to je tak išlo, dok Hatlak nije zafučnul i pitomi stari gimplni su mu se seli jedan na desno u drugi na lievo rame, te su se dali prijeti i natrag u karletku metnuti.

»Vidiš« — veli Hatlak — »ovak delaju stari gimplni!«

Zatim je povadil iz karletke četiri mlade gimplne, pak je nje pometal na oblok jednoga do drugoga, kak dieca u školi po klupah sede, a stari gimplni su do toga morali doma čuvati.

I ovi četiri gimpl- mladići su glavice obračali od samog čudjenja i znatiželjnosti i nikak nisu mogli prerazmeti, da su vani iz karletke. Zatim su po malo svoja krilca digali onak strahomce, onda malo više, dok su na jedan krat sedeli med svržjem bližnjega drva te su zakriknuli od veselja, da im je tak lahko pošlo za rukom u prostor za putovanje dospeti.

I dok su stari u karletki u sto brigah okolo prhunatali i žalostno javkali, mlade opominjajuć, da budu oprezni i da je neka neostave, skakali su ovi četiri derani veselo od svrži do svrži i hop odleteli su na drugo drvo, od onud opet na tretje i najedan krat ih je nestalo. Oni su se iz bedastih roditeljah izsmehavali i med sobom čvrgulili, da stari slobodno nek ostanu po svojoj volji u karletki, ali oni idu dalje, jer nisu bedaki.

»Vidiš« — veli Hatlak — »ovak delaju mladi gimplni! dva sajtleka iz naša dvanajst krajcarah i stim s Bogóm putuj!«

Ali tko se nije na put spremil, to je bil stari Kuhaneč. On si je od srca zdehnul i rekel: »Čuješ, sad si radi mene kvareñ mladih gimplnah!«

»Ah, kaj to« — pretrgne ga Hatlak — »gimptov je uvijek dosta na sviету ako je samo tebi i tvojoj ženi tim pomoženo, za gimplne meni nije žal!«

»Ja ti liepo hvalim« — veli Kuhaneč — »ali . . . ova dva stara skupa sa karletkom, ako bi mi hotel prodati, bi mi veliku ljubav učinil. Znaš, sad su mi se oči odprle,

ni su se raztalili. Ogenj je tak zišel, da nevaljani sin zvonara je s svećom išel v turen, da pregledne gnejzde golubov. Med tem toga se jedna gnejzda vužgala, na kaj je prestrašeno dēte odbežalo. Stanovniki su samo onda počeli gasiti, kad več turen nije bil za obraniti. Skorom bi i sam plebanuš pogorel. Najme oltarskoga sakramenta je kanil obraniti i odišel je v goreču cirkvu i obranil ga je, ali skorom da bi svojim životom platil svoju batrivost.

Nedelja po selah.

V ministerium znutrašnjih poslov su vno-gi listi i molbenice došle, v kojih je svaki se opitaval, da po selah stanojući štacunari jeli moraju po nedeljah tak vćiniti kak varaški, štacunari, tojest jeli i oni moraju svoje štacune popoldan spozapreti. Minister znutrašnjih poslov je na vno go zpitavanje vezda v naredbi odgovoril, v kojim veli, da zakon vu tem postu i na seljske štacunare valja (gilita). Ali oni trgovci, koji duhana ili cigarje tržiju, moraju, duhana i cigare pod lesom ili pred vrzi tržiti; ali štacune moraju zaprete imeti.

Čuda.

Kak iz jednih novinah čitamo, v Kolpins zvanog ruskoj občini je jedna žena, koja pak je već osemdesetčetiri ljet stara je rodila ove dane. Druga žena se v ovi dobi već vumreti spravla, a ona pak ide rodit i najeden put dvojem decam daje življenje. Obedvoje su pucke bile, jedna je posle rođenja odmah vumrla, ali druga se s materjum prama okolnosti jako dobro čuti. Tak pišuju, da ova »mlada« mati je već trideset ljet vdovica. Bog moj! Kaj sve se nedogodi po ovim širokim svētu!

Vadasija na vola.

V Magyar-Bólyo zvanog občini se dogodilo, da jeden plašlivi i hmanji vol, kojega su ravno zaradi ove njegve zločeste znamenitosti počeli pivtati, tojest debeliti, je pobegel i čez dane se potepal po kuruzah, gde drugač se čisto dobro mogel čutiti. Probali su ga vloviti, ali zabadava, jer segurneše, koji su k njemu stupili je zbol. Jeden mesar iz Villány zvanoga varaša je onda ku-

pil vola za 100 forinti, tak kak mačku vu vreći i rekel je da vola on već prime. Spobral je više dobrih lovcov iz Villánja i odišel s njimi na lov. V Magyar Bólya občinu do-bežejuć pogodil je više, koji budu poganjači na vola. Ovi su se pod jedno drēvo na kola spravili ako bi nesreća se približavala, da moreju pobeći. Na sreću talinge nije bilo, jer vola su najedenput strelili, im je njega ležeše zgoditi, kak jednoga brzonogatoga zajca, ali za to lovnja na zajce je pak vugodneša, jer zajci nemaju roge.

Nekaj za kratek čas.

Gift.

Oštra zima je bila, kad su doktora brzo zvali k jednomu betežniku, koj je dalko v jednom selu bil. Zeme si na se bundu, pak da se iz nutra ztopi, dobru kaplicu si je spravil v sedališće. Med putem je počinka držal, on sam je odišel v čardu, a kočias pak s konji v štalu. Kočias je tak dugo iskal iskal v sedališću, doklam nije našel jednu košaru, v kojoj je med slamu zamotana bila jedna flaša.

Vunpotegne, gledj? črnočrtena; vun potegne zateka, podehne.

Bogme nekva dobra zganica je!

Eh! im me tak nišči nevidi — veli kočias — pak dobro debelo pije ž nje i nju nazaj dene.

Za jednu vuru, ideju dalje. Put je dober, konji su se počinuli, pak ideju, kak veter.

Najeden put v pamet dojde doktoru, da bi dobro bilo malo konjaka piti. Vun potegne flašu. Gjura kučias si med ramena potegne glavu i z jednom okom pregledava doktora. Pogledne doktor flašu i ufal bi se zavladati, da ju je nešči podbril.

— Gjura! nešči je iz ove flaše pil — veli doktor.

— Nemoguć blagorodni gospon . . . ravno more biti doklam sam konje napa-jal . . .

— Nevalanec! Samo da bi znal, gdo je to bil, jer z toga ne bude dobro; to je strašno jaki gift . . . zasigurno na fletnoma se pretegne, koj je z otago pil.

— Za pet ran božji! vezda pak pripoznam blagorodni gospone, ja sem pil Najmi prosim lepo pomoreju, Bog njih naj blagoslovi . . . i žena i deca mi ostanaju,

— Hm! ali kak vam hočem ovdi pomočti? Najdalje ako bi vas mogel dobro zašvicati.

— Ali kak? V ovi grozoviti zimi?

— No najte se bojati, iznajdemo nekaj. Mesto je odovud još za dobre 4—5 kilometra. Stupite doli, bežite za sani do mesta: se stopiti, zašvicati se, pak onda more biti vre mine.

— Ovdi su cugli prosim pokorno. —

— Gjura je doli stupil, a doktor pak je počel konje zaistinu drapati s korbačom, da su išli, kak strela, Gjura pak za sani zdvojno.

Kad su došli do mesta, iz Gjure je samo tekla voda, kak z paromašine.

— No blagorodni gospone nebudem vumrl?

— Nebudete vumrl Gjura, ne, ali drugiput z tudje flaše najte piti.

Zareklo se mu je.

Dogodilo se, da v jednim menjšim mestu, stupi jeden stranski v krčmu i nekaj za jesti prosi. Krčmar mu pripoveda, kaj ima, nazadnje mu zašepne, da lepoga jelena je strelil za denes, drago mu je, da bude mogel s njim poslužiti.

Gost je za vrednoga držel počekati, doklam se pečenjka pripravi. Niti nije bedarija, ako človek na gladen žaludec friško jelenovo meso dobi.

Za poldrugu vuru su onda donesli hranu. Gladen gost si je takve komade rezal, da — je veselje bilo gledati, nazadnje se zahvali' krčmaru, velec: — Hvala lepa prijatelji, ova jelenova pečenka je zaisto dobra bila.

Z nenada tam je stal mali sin krčmara, pak nato fletno reče:

— Bormeš dobro, ali tatek nebi rad bil, ako bi mu svaki dan vcrklo jedno žrebe.

Majczen Ferencz.

učitelj.

pak za da opet neosliepim, su mi ove ptice treba.

No . . . pošto je gimplnah cieli sviet pun, dal je Hatlak sobom govoriti, pak kad se je sunce spravvalo na počinek, putoval je dobro posavietovani Kuhanec, čvrstim korakom, odvažno k-svomu domu. Na ledjih je nosil karletku sa gimplni, pak ga nikaj nije smetalo, kad su u njegovom dvoru nad tim prizorom svi od začudjenja rukami nad glavami pucali i mislili, da su se japi kotaci pomiešali.

Kad pak je u sobu stupil, gde je mati krumpir bielila, i kad su ga svi obkolili i znati željeli, kaj ta biela stvar znamenuje i jeli su japa na jedan krat postali plćiji trgovac, onda je stari Kuhanec tu drotenu kuću metnul na stol, pak se je grohotom nasmejaj i rekel:

»Radi bi znali, kaj to znamenuje? — Hm, to je . . . prispodoba, jedna puna nauka prispodoba, na nieki način proročanstvo iliti opomena za me i za mater; jer . . . ako bi išlo po vašoj volji, tak bi mi dva stari ljudi bili to, kaj su ovi u karletki, stari gimplinov u extra sobi!«

»I ovi su imali diecu, četiri liepe kakti

loptice okrugle ptičke, pak su je dvorili sigurno tak brižno, kak i mi vas! Pak kakva im je zato hvala bila? Mladi su odleteli preko bregov i dolinah, a ovi dva stari bi morali sad zagladeti, da nebi mene bilo, — staroga Kuhanca!«

»Ne . . . to mi negovorite, da su to tobož nerazumna živina a vi dobra dieca, koji bi svoje roditelje uvijek na rukah nosili! No, — pak baš zato, ako nas tak rado imate, pustite nam našu volju, a ta je, da se nedam nositi, dok još mogu hoditi, da vojke iz ruk nepustim, dok mogu kućirati, baš tak kak i cesar, koj neide u extra sobu dok još more žezlo u ruki držati.«

»Ja sam čul pri čaši vina dogodjaje dietinske nezahvalnosti, da mi još sad u uhih šumi, pak baš radi toga hoću vam prišparati, da se ogrišite o četvrtu zapoved božju. A onda kaj veli ono prirječje: »Sam si kruha peci Nepredaj se dieci.«

»Ne, ne — ja vam neidem na lepek, akoprem bi zato radi vaših unutarnjih željah mogli koju rieč progovoriti i ja bi vam drage volje bil na pomoć, to jest na toliko, na koliko bi se to pristojalo i na koliko bi to naši gospodarski odnošaji dopuščali.«

»Ali . . . Ovde sad ostane sve skupa pri starom, i . . . gospodar ostanem ja, pak punktum a pošto tuj apelacije neima, tak anda je moja izreka od tog hipa postala pravomoćna i zato sad ajd z bogom svaki na svoje dielo!«

Ovak je rekel stari Kuhanec, pak makar su dieca iz početka duge obraze delala, a na koncu kisela lica dobivala, ostalo je ipak pri tom, kak im je odrapil — i bilo je obodviem strankam na očitu hasan.

Em zato bude već jedan krat Gjuro svoju mladu gozdaricu, a Marica svojega pisara dobila . . . pak makar bu to i malo kasnije ipak bude dosta zagod, jer život u zakonskom stališu nije baš sam med i cukor, već je to stvar ozbiljna, koju je vriedno promišlavati, a šošarski dietič, on samo neka još nekoliko godinah okolo putuje, pak se neka u velikih meštrilnicah usavrši, jer u većih varaših po velikih meštrilnicah je moći više videti i naučiti se, nego li onde, gde sada u maloj meštrilnici posluje, a zamudjeno mu ne bude skroz nikaj, ako koju godinu kasnije, a puno većim izkustvom postane majstor.

Em. Kollay.

Nyilttér*)

E rovat alatt közlöttekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Selyem damaszt 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes Henneberg selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. Privát-fogyasztóknak póstabér és vámentesen valamint házhhoz szállítva, — mintákat pedig póstafordultával küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztani ló

Pályázati hirdetés.

Az al-domborui községi iskolánál 1. év október 1-ig egy magyar-horvát nyelvű tanítónői állásra pályázat hirdettetik.

Évi fizetés 400 forint havi előlegekben és 50 forint lakbér.

Felszerelt kérvények jelzett napig iskolaszéki elnökséghez küldendők.

Kelt A.-Domborun, 1899. szept. 19.

2785. tkv. 899. szám.

HIRDETMEY.

Draskovecz és Hemusovecz Ilkviileg egyesített községek telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított s azzal egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és 1891. XVI. t.-cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik az 1892. évi XXIX. t.-cz.-ben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatosított.

Ez azzal a felhívással tételik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §-ai alapján — ideértve e §§-oknak az 1889. évi XXXIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-a pontjában foglalt kiegészítéseit is valamint az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 7. §-a, 1891. XVI. t.-cz. 15. § b. pontja alapján eszközölt bejegyzések; vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket 1900. évi április hó 1-ig bezárólag a Ilkvi hatósághoz nyujtsák be, mert e meghosszabbíthatlan záros határidő után benyujtott törlési kereset harmadik időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett személy hátrányára nem szolgálhat.

2. hogy mindazok, kik az 1886. évi XXIX. t.-cz. 16. és 18. §-ainak eseteiben, ideértve ez utóbbi §-nak az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 5. 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellen ellenmondással élni kívánnak, írásbeli ellenmondásukat 1900. évi április hó 1-ig bezárólag a Ilkvi hatósághoz nyujtsák be, mert e meghosszabbíthatlan záros határidő után ellenmondásuk figyelembe vételni nem fog.

3. hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában körülírt eseteiken kívül az 1892. évi XXIX. t.-cz. szerinti eljárás s az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármily irányban sértve vélik, ide értve azokat is, kik az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 15. §-a alapján történt aránybejegyzést sérelmesnek találják, — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz 1900. évi április hó 1-ig nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeiket jóhiszemű harmadik személyek ellen nem érvényesíthetik, s az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hit-lesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben ahhoz egyszerű másolatokat is csatoltak vagy ilyeneket póllólag benyujtanak az eredetikkel, a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Perlakon, 1899. évi szeptember hó 7-ik napján.

Kobilicz Elek

Kir. albiró.

899 1—3

Egyedüli raktár

valódi

oros z gummi

GALLOSCHNIK BÓL

(a vörös csillag védjeggyel)

Pollák Gyulánál

Csáktornyan.

902 1—3

Eladó birtok.

Stefaneez községben egy telek, 3 szobából, éléskamrából, 2 pinczéből álló házzal, (koresmának különösen alkalmas, egy holdas telek) 3 hold szántóföld, 2 hold rét, egy gyümölcsös 2 konyhakerttel jutányos áron eladó.

Bővebbet Strahia Testvérek uraknál Csáktornyan.

894 2—3

Árverési hirdetés.

A tapolczai m. kir. vinczellér-iskola igazgatósága közhirre teszi, miszerint a stridó-farkashegyi állami szőlőtelep 1899. évi szőlő és egyéb gyümölcstermését **ez év október hó 1-én délután 3 órakor** a helyszínén árvereztetni fogja, miért is felhívhatnak a venni szándékozók, hogy a nevezett időben az állami telepen megjelenni sziveskedjenek.

Az árverező köteles a termés értékének 10%-át az árverés megkezdése előtt az igazgatóság képviselőjének bánatpénzül átadni.

A termés bármely időben megtekinthető s ugyanaz alkalommal bővebb értesítés is adatik.

Farkashegy, 1899. szept. 22.

M. kir. vinczellériskola igazgatósága.

904 1-1

5368. tük sz. 1899.

Árverési hirdetés.

A perlaki kir. bíróság mint tükvi hatóság közhirre teszi, hogy az Alsómuraközi Takarékpénztárnak Blazsekovics Mária, Loparics Iván, Kollárics József alsó-brácsáni lakosok elleni végrehajtási ügyében 80 ft tőke, ennek 1898. évi május hó 9. napjától járó 8% kamatai, 9 ft 15 kr. bírói kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. bíróság területén fekvő a hodosáni 1224. sztkvben foglalt 160. hrsz. 119. népsorsz. ház, erdő, legelő illemtény a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 420 ft; 1427. sztkvben foglalt 1276. hrsz. ingatlan ugyanazon §. alapján egészben 88 ft; 1428. sztkvben foglalt 1079. hrsz. ingatlan u. a. §. alapján egészben 84 ft; 1560. sztkvben foglalt 12. hrsz. 12. népsorsz. erdő, legelő illemtény 250 ft; 16. sztkvben foglalt 1508. hrsz. ingatlan a végreh. törv. 156. §. alapján egészben 66 ft; 402. sztkvben foglalt 1458. hrsz. ingatlan u. a. §. alapján egészben 96 ft kikiáltási árban, mégis az 1224. sztkvben foglalt ingatlan a C. 3. alatti özv. Gyurán Ivánné javára bekebelezett szolgalmi jog fentartásával az 1899. évi november hó 6. napján délelőtt 10 órakor

dr. Kemény Fülöp ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog. 891

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10% bánatpénz fejében letenni kötelesek

A kir. bíróság mint tükvi hatóság.
Kelt Perlakon, 1899. auguszt. 7-én.

Csáktornyavidéki Takarékpénztár r.-t. Csáktornyán.

Tisztelettel hozzuk a nagyérdemű közönségnek becses tudomására, hogy intézetünk **1899. november hó 1-én** nyitja meg **gyűjtő és előleg üzletágának III. csoportját** a következő kivonatos feltételek mellett:

a legkisebb összeg, illetve a részlet 1 korona, mely hetenkint fizetendő be; a befizetések **184 hétre** terjednek;

minden teljesen befizetett részlet, azaz 184 korona után, a 184 hét leteltével **200 korona** fizettetik vissza;

A 16 koronát kitevő különbözet a kamat, ami 5%-os félévi kamatos kamatozásnak felel meg;

minden egyes részlet, azaz heti 1 koronás befizetés után kölcsönképen. már az első 4 hét elteltével és befizetésével **200 koronáig terjedő előleg** kapható:

minden kölcsönadott 100 korona után kamat fejében hetenkint 14 fillér fizetendő. (7.28%)

Mindazok, kik ezen csoportban résztvenni óhajtanak, sziveskedjenek ebbeli szándékukat, irásban, vagy személyesen bejelenteni és kívánságukra díjmentesen megküldjük az erre vonatkozó szabályok teljes szövegezését, valamint egyéb felvilágosításokkal is készséggel szolgálunk.

A Csáktornya-Vidéki Takarékpénztár részvény-társaság.

900 2-3

Keil-lakk

(GLASUR)

legkitünőbb mázoló szer puha padló számára.

Padló-fényesítő

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padlószámára. 1 köcsög ára 45 kr.

Arany-fénymáz

képekterek stb. bearanyozására. 1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glaser“-fénymáz

legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére. 1 kis doboz ára 45 kr — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók:

 Heinrich Miksa cégnél Csáktornyán.

871 6-8

Pályázati hirdetés.

Beliczán a r. kath. iskolánál tanítói állásra pályázat nyitattik.

Fizetése: 400 ft államsegélyből havi előleges részletekben.

Okleveles pályázók kérvényeiket **szeptember hó végéig** küldjék alulirothoz.

Tanítónok is pályázhatnak.

Berk Felix plébános,
iskolaszéki elnök.

901 1-1